

4041 12. Febr. 1897: 1. Beh. af Lovf. indeh. nogle Apotekerne vedr. Bestemm. 4042

Paragraf, at der som Regel ikke maa oprettes Subventionsapoteker. Det forekommer mig, at der derigennem snarere kan siges at være lagt Hindringer i Vejen for at skaffe saa let Adgang som mulig til at erholde Medicin. Ikke desto mindre anerkender jeg det store og udmærkede Arbejde, som er gjort, og at Kommissionens Arbejde som Følge af de mange interessante og gode Oplysninger, det indeholder, vil faa meget stor Betydning for en eventuel Reform af vort Apotekervæsen. Naar man ser paa de Oplysninger, der ere fremkomne, ser man først, at der her i Landet findes 84 reelle og 80 personlige Apotekerprivilegier, og man ser, at Bruttoomsætningen for samtlige reelle Apoteker udgør 3,077,000 Kr. Om de personlige Apoteker oplyses det ikke fuldstændig, hvor meget denne Omsætning udgør, men det oplyses, at paa 33 personlige Apoteker sælges der for 751,000 Kr. Naar man nu siger: Der er 47 tilbage, og der sælges vel omtrent lige saa meget paa disse, vil det for deres Vedkommende udgøre ca. 800,000 Kr. For samtlige Apotekere her i Landet vil altsaa Bruttoomsætningen af Apotekervarer udgøre ca. 4,600,000 Kr. Det er jo en ret betydelig Udgift for Publikum, at der omtrent købes for 5 Millioner Kr. Medicin aarlig her i Landet. Denne Sag har altsaa en ganske overordentlig stor Betydning, navnlig naar man tager i Betragtning, at disse ca. 5 Millioner Kr. fortrinnsvis erlægges af den mindre bemidlede Del af Befolkningen. At dette er Tilfældet, fremgaar klart deraf, at den ubemidlede Del af Befolkningen for det første udgør den største Part, og dernæst, at det er den Del af Befolkningen, som gennemgaaende er mest syg. Det viser sig altsaa, at Vareindkøbene udgøre 38 pCt. eller ca. 1,600,000 Kr., det vil sige: der er en Avance af ca. 3 Millioner Kr. Det er jo en ret god Avance, og jeg tror ganske sikkert, at en almindelig Handelsmand vil finde, at det er en særdeles god Avance. Stønt jeg ikke er saa nøje kendt med Handelsforhold, tør jeg dog antage, at hvis en Købmand tjener gennemsnitlig 50 pCt. paa sine Vare, er det en ret god Avance, hvoraf han selv kan have en ret rimelig Fortjeneste, kan lønne sine Folk ordentlig og holde sin Bedrift gaående. Naar saa endda disse 3 Millioner kom Apotekerstanden til gode, var

der maatte ikke saa meget at sige dertil, men det viser sig jo, at de paa en Maade gaa tabt for Apotekerne, gaa, om jeg saa maa sige, i Kapitalens Sommer, at det er Befolkningen, som udreder dem til Prioritetshaveren og ikke til selve Apotekerne. Det viser sig nemlig ifølge den Statistik, der foreligger, at Apotekerne her i Landet gennemsnitlig have en Indtægt af 6,000 Kr. om Aaret. Det er jo i og for sig en meget god Indtægt, men der er dog vist ingen, der vil misunde Apotekerne denne Indtægt; selv om den maatte ogsaa, naar man tager i Betragtning, at de have fri Bolig, bliver lidt større, er der dog vist ingen, der vil sige, at det er for meget, naar Apotekerne gennemsnitlig have denne Indtægt af 6,000 Kr. i Betragtning af det Arbejde, de have, som jo er saa ansvarfuldt, og at disse Folk maa være nogenlunde vellønnede, for at de ikke skulde fristes til noget slet. Det viser sig altsaa, at der er 164 Apotekere her i Landet, og at de gennemsnitlig tjene 6,000 Kr.; det bliver op imod 1 Million. Saa bliver der af hele Avancen 2 Millioner tilbage. Hvor dette Beløb bliver af, er det, jeg gerne vilde paavise. Det viser sig ifølge det Registret, der er opgjort, at Privilegierne, det vil sige de reelle Apotekerprivilegier repræsentere en Værdi af ca. 16 Millioner Kr. Det er en ret betydelig Værdi, og jeg tror ikke, man kan regne, at de Apotekere, som købe deres Privilegier, og desuden skulle sætte Penge i deres Bygninger, kunne have disse Penge under 5 pCt. Det bliver 900,000 Kr. om Aaret, der alene maa svares til at forrente de reelle Privilegier. Dertil kommer Bygninger og Følgesøn; hertil gaar det øvrige. Deraf vil man se, at de reelle Apotekerprivilegier absolut ville være en Hindring for at faa Medicinaltakssten sat ned. Nu kan man dertil sige, som det allerede er blevet fremhævet, at vi ingen Grund have til at sætte Medicinaltakssten ned. Det viser sig jo ifølge den Statistik, der foreligger, at Danmark er det Land, hvor der leveres den billigste Medicin. Nu ere ganske vist disse Undersøgelser noget gamle, og det er ikke sikkert, at de endnu ere korrekte, men selv om de ere korrekte endnu, mener jeg dog, at vi, naar det viser sig, at der tjenes ca. 200 pCt. paa dem om Aaret, kunne komme et meget betydeligt Skridt lavere